

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 03. mája 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **J. V.**, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného J. V. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. októbra 2010, sp. zn. 7To/60/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. V. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Komárno z 19. augusta 2010, č. k. 1T/20/2010-184 bol obvinený J. V. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. a § 127 ods. 3, ods. 6 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- 23. marca 2010 v čase o 10 hod. v záhrade rodinného domu vo V. nad V.V. po tom, čo prišiel za poškodenou J. F., nar. X., ktorá je invalidnou dôchodkyňou, si od nej pýtal peniaze a to takým spôsobom, že daj mi 50 Eur a ak mi ich nedáš, tak ťa zabijem, na to mu poškodená povedala, že ho udá na políciu a on jej odpovedal, že ak ho udá na políciu, tak ju zabije, pričom zdvihol pravú ruku do vzduchu nad hlavou a naznačoval pohyby smerom hore a dole, po čom sa poškodená rozplakala a obvinený jej pri odchode povedal, že sa vráti po peniaze na druhý deň,
- 24. marca 2010 v čase o 15.30 hod. obvinený prišiel k rodinnému domu vo V. nad V. za poškodenou J. F., nar. X., ktorá je invalidnou dôchodkyňou, ktorá však keď ho uvidela, ušla pred ním na ulicu, nakoľko chcela predmetnú udalosť nahlásiť starostovi obce vo V. nad V., pričom obvinený za ňou išiel po ulici a vykrikoval na ňu, že ju

zabije ak mu nedá peniaze.

Za tu mu bol uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ a § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie okresná prokurátorka v Komárne v neprospech obvineného do výroku o treste. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. v časti výroku o treste a rozhodnúť o uložení trestu v rozpätí zákonnej trestnej sadzby od 4 do 10 rokov.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 27. októbra 2010, č. k. 7To/60/2010-215, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. vyššie uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uloženom ochrannom opatrení zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obvinenému J. V. uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. a postupom § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvinenému uložil ústavné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 23. februára 2011 dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené 18. apríla 2011. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinený tvrdí, že okresný súd porušil § 257 ods. 5 Tr. por., pretože na hlavnom pojednávaní pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, nezistil stanovisko poškodeného (zistil len stanovisko prokurátorky) porušujúc tak právo obvineného na obhajobu. Z tohto dôvodu má byť potom rozsudok okresného súdu založený na dôkazoch,

ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Ďalej uviedol, že krajský súd porušil § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože rozsudok okresného súdu mal zrušiť pre podstatné chyby konania a § 322 ods. 1 Tr. por., pretože mal vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutia a prikázal Okresnému súdu Komárno, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň žiadal, aby podľa § 380 ods. 4 Tr. por. dovolací súd prerušil výkon trestu odňatia slobody u obvineného J. V. až do rozhodnutia vo veci samej.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Komárno, ktorá navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného J. V. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko dovolaním napadnuté rozhodnutia sú zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) najprv skúmal, či sú dané také okolnosti, pre ktoré by bolo treba prerušiť výkon dovolaním napadnutého rozhodnutia (výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody), pričom tieto nezistil, a preto negatívne rozhodnutie o prerušení výkonu rozhodnutia nevydal. Zároveň zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. po tom, čo prokurátor podal riadny opravný prostriedok (odvolanie) a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného (§ 372 Tr. por.), že boli splnené aj zákonné podmienky uvedené v § 370 ods. 1, ods. 2, § 373 ods. 1 a v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por., t.j. že dovolanie bolo podané na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni v trojročnej lehote od doručenia rozhodnutia súdu, a to prostredníctvom obhajcu a že v dovolaní je uvedené v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa mu vytýkajú (v dovolaní sa konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.). Dovolací súd zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí pre nesplnenie dôvodov dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 372 Tr. por. oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti, môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. môžu podať

dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por. vo svoj prospech obvinený proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Otázkou, či bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva obvineného na obhajobu, ako aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, sa dovolací súd po vecnej stránke nezaoberal, pretože obvinený nesplnil formálnu procesnú podmienku uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu, vyplývajúcu z ustanovenia § 371 ods. 3 Tr. por., nakoľko z predloženého spisového materiálu bolo zistené, že tento dôvod obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa potom dovolací súd zaoberal postavením obvineného k dovolacím dôvodom a možnosťou ich uplatnenia v dovolacom konaní v prípade, ak sám odvolanie nepodal a námietky uvádzané v dovolaní neuplatnil najneskôr v konaní pred odvolacím súdom (a ktoré mu samozrejme boli známe už v pôvodnom konaní). Vychádzajúc z citovaných ustanovení Trestného poriadku a ich aplikácie na predmetné trestné konanie treba skonštatovať, že obvinený J. V. je síce oprávnenou osobou na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, keďže proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie prokurátor a odvolací súd rozhodol v jeho neprospech, avšak v rámci dovolacieho konania nemôže uplatniť taký dovolací dôvod (uvedený v § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por.), ktorý nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Z toho dôvodu potom obvinený J. V., aj keď nepochybne je oprávnenou osobou na podanie dovolania podľa § 369 ods. 2 a § 372 Tr. por., nemôže využiť kompletný katalóg dovolacích dôvodov, ako vyplýva z ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por., čo je praktickým vyjadrením tzv. koncentračnej zásady, ovládajúcej celé trestné konanie a čo tiež možno vnímať ako istú zo zákona vyplývajúcu

procesnú sankciu za dobrovoľnú procesnú pasivitu obvineného v odvolacom konaní. Obvinený J. V. tak vo svojom dovolaní môže uplatniť len tzv. zúžené dovolacie dôvody, pričom tieto musia byť v súlade s ustanovením § 371 ods. 3 Tr. por., ktoré je vo vzťahu k ustanoveniu § 371 ods. 1 Tr. por. v pomere špeciality. Medzi takého dôvody je treba zaradiť dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/ až l/ Tr. por. (v predmetnom konaní by mohlo ísť len o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/ a i/ Tr. por., pretože ostatné dovolacie dôvody sa na prejednávajúcu trestnú vec nevzťahujú).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného J. V. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 03. mája 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková